

Naam: Robin Boers		Klas: 5A2
	vooraf ↓	
Welke voorstelling ga je bekijken?	A Christmas Carol	
Waar ga je de voorstelling bekijken? (naam theater)	Lyceum Vos (Theatergroep de Triangel)	
Wanneer?	10 december, 14:00-16:00	
Onder welke vorm van drama valt deze voorstelling? (tekst-, muziek-, bewegingsgebonden)	Musical (met natuurlijk dialoog)	
Waarom wil je deze voorstelling gaan bekijken? (omdat het moet voor CKV is géén goed antwoord)	Omdat drie van mijn vrienden in het stuk spelen en het me gewoon een leuk stuk lijkt. Ik heb het nog nooit gezien (gebrek aan jeugd?).	
Hecht aan dit vel ten minste één officiële recensie of informatiebron en noteer hiernaast → <i>Een officiële recensie is gemaakt door een journalist die niets te maken heeft met de voorstelling, het theater of de opbrengsten van de voorstelling en zijn geld o.a. verdient met het schrijven van recensies.</i>	Schrijver: Tim Byrne Vindplaats: https://www.theguardian.com/stage/2022/nov/19/a-christmas-carol-review-david-wenham-is-a-superb-scrooge-for-the-ages Datum van de recensie: 19 november 2022	
Markeer in die recensie de belangrijkste zinnen	<p>They come in threes, I suppose. Ghosts, of course, but also adaptations of Charles Dickens' A Christmas Carol – this slick and often ingenious Old Vic production at the Comedy, Victorian Opera's musical version next month at the Palais, and – perhaps best of all – the Muppets Christmas Carol, performed with a live orchestra at Hamer Hall. Haunted by Christmas spirits, Ebenezer Scrooge haunts us in turn, a warning and symbol of redemption.</p> <p>Dickens didn't invent Christmas as we know it now – with its holly and puddings, turkey and stuffing, peace and love and goodwill to all etc – but his 1843 novella certainly cemented certain traditions in the minds of Victorians. They were picked up and embraced around the world, and eventually exploited by commercial interests, which complicates and sours somewhat the message the book is trying to encourage. Bah humbugging the festive season can seem these days like a sane reaction to crass materialism, rather than the moral failing of the middle classes Dickens had in mind.</p> <p>Perhaps this is why playwright Jack Thorne and director Matthew Warchus (the former of Harry Potter and the Cursed Child fame, the latter the director of Matilda the Musical) tinker with the central character's psychology and backstory, emphasising motivations only hinted at in the novella. Scrooge is still "a tight-fisted hand at the grindstone", mean and avaricious, but as written here and played by David Wenham, he is quite clearly a man traumatised and emotionally broken.</p> <p>Thorne has Scrooge cowed by a cold, alcoholic father (Anthony Harkin). His breakup with a former love, Belle (Sarah Morrison), is cast in a more sympathetic light, no longer a matter of simple greed on his part, but coming from a more complex desire to show her, and by extension himself, a better life. There are shades of Dickens' own biography etched into this new portrait, and the result is more psychologically nuanced, less parabolic.</p> <p>This leaning into naturalism has some drawbacks, but there are compensations too. What we miss, what the production deliberately turns away from, is the whimsy and magic, the expansive imaginative playfulness of the novella. The ghosts are miles away from Dickens' vision, more prosaic and localised, less spectral and symbolic. What</p>	

	<p>we gain, though, is a Scrooge of real depth and pathos, a man who genuinely wrestles with spiritual adversity rather than the cypher waiting for his moral lesson.</p> <p>Wenham is superb, even mesmerising. He has that ability to hold the audience's attention, rapt, without effort or strain; we find ourselves leaning in to catch every word and gesture. He makes Scrooge's splenetic carapace read more like a protective armour than a sign of inherent irascibility, and his transformation into twinkling-eyed benevolence is touching and true. It's a performance of such precision and heart, finely attuned to the sensibilities of the work so that even the sentimentality feels earned. Funny and deeply moving, Wenham's Scrooge is one for the ages.</p> <p>The rest of the cast don't really have a hope of matching him, but a number of actors shine in less demanding roles. Bernard Curry is lovely as the subjugated Bob Cratchit, and Andrew Coshan is suitably buoyant and red-cheeked as Scrooge's nephew, Fred. Morrison makes a plaintive and resilient Belle, a character who knows too well the falling off that comes when hope hardens into disappointment. As the spirits of Christmas, Debra Lawrance, Samantha Morley and Emily Nkomo are stymied by Thorne's quotidian approach – they are less individuated, and altogether less wondrous, than Dickens' version.</p> <p>There is theatrical magic at work here, though. Rob Howell's set and costume design is marvellous, richly evocative of London winters and coal-lit hearths. The two motifs of bells and lanterns, symbols of spiritual purity and epiphany respectively, are brilliantly employed; both Christopher Nightingale's compositions and Hugh Vanstone's lighting make full and impressive use of them throughout. Overall, the design seems heavily inspired by Thorne's Harry Potter and the Cursed Child, with its long cloaks and sparkling wands that throw light around the stage. If this makes it slightly derivative, it's also highly effective.</p> <p>In Dickens' own time and since, debate has raged about A Christmas Carol. Is it primarily a work of social activism, secular and political? Or is it rather an exercise in Christian allegory, the three ghosts a representation of the Holy Trinity, Scrooge's transfiguration an echo of Paul's conversion on the road to Damascus? By adding a series of beautifully performed Christmas carols to their production, Thorne and Warchus tilt the work towards the latter, but they are wise enough to avoid simplistic moralising and overt displays of religiosity. This is a night of pure theatrical warmth, ritualistic and communal, with a performance of incredible clarity and generosity at its centre. Like Christmas itself, bloody hard to resist.</p>	
Schrijf hiernaast de essentie (= belangrijkste boodschap/kritiek) van deze recensie/informatiebron	This is a night of pure theatrical warmth, ritualistic and communal, with a performance of incredible clarity and generosity at its centre. Like Christmas itself, bloody hard to resist.	
Wat verwacht je van deze voorstelling na het lezen van de recensie?	Ik ben enthousiast!	
Noteer hiernaast belangrijke gegevens	Regisseur: Everlyne Hoofdrolspelel(s): Hailey, Ad, Aäron-Dylano Verschijningsjaar: 2023	
paraaf afspraak	punten (maximaal)	inleveren d.d.:
	Plak in dit vak je kaartje / toegangsbewijs	

Z.O.Z.	
	achteraf ↓
Schrijf hiernaast in het kort de inhoud van de voorstelling.	Scrooge is een klootzak en haat kerst. Hij snauwt mensen af en is unreasonable. Dan komt 's nachts Marley, zijn oude bussiness compagnon, om het te waarschuwen dat als je een slecht mens bent het hiernamaals een hel is. Er komen vervolgens om middernacht drie geesten, die Scrooge schaduwen uit zijn verleden, heden en toekomst laten zien. Scrooge realiseert zich dat zijn hart is versteend, en past zijn gedrag aan. Aan het einde viert iedereen gezellig Kerst.
Hoe heeft de regisseur het verhaal verteld?	
Wat is het thema of de boodschap van deze voorstelling?	Dat je je gedrag kan veranderen om de wereld te beteren. Vergeving, zelfontwikkeling en reflectie.
Hoe was dat in de voorstelling terug te zien?	Scrooge is eerst een wrede onempatische man met een stenen hart, maar door terug te kijken op zijn leven en de toekomst komt hij tot de conclusie dat hij een rotzak is en veranderd hij zijn gedrag.
Technische aspecten	
Wat kun je zeggen over de volgende bestanddelen? Decor	Het decor was erg goed gedaan. Er waren lantaarnpalen die echt aan en uit konden. Het decor paste mooi in de tijdsgeest van de musical. Er was ook een rookmachine :)
Kostuum	De kostuums waren erg overtuigend.
Grime & hairstyling	De acteurs hadden smink op zodat ze onder de lampen er niet uit zouden zien als spierwitte spoken. Verder had Marley een super eng gezicht.
Rekwisieten/attributen	De fakkel van de lampenman zette ook echt de lampen aan. Ook had Scrooge een coole slaapmuts.
Belichting	Ze gebruikten UV-lampen om de gewaden van de geesten te laten fluoresceren
Muziek, geluid	De muziek was erg mooi. Het was een musical dus er waren veel liedjes.
Zet jouw mening over de voorstelling af tegen die van de recensent.	Ik vind het net als de recensent een heel mooi verhaal en de uitvoeringen was heel goed!
Wat vind je achteraf van deze voorstelling? Verschilt je mening met de mening die je vooraf had?	Ik ben heel blij dat ik gegaan ben. Het was een heel leuk stuk.

ingeleverd d.d.:	aantal punten toegekend:	Paraaf docent:	Paraaf verwerkt: